

اعلامیه مطبوعاتی

هشدار قحطی شدید در آفریقا و بهره‌کشی سیاسی از مشقت زنان و اطفال

(ترجمه)

مک سال، رئیس جمهور سنگال و رئیس اتحادیه آفریقا در بیانیه‌ای به رادیوی بین‌المللی فرانسه چنین گفت که اگر صادرات گندم از اوکراین به قاره آفریقا از سر گرفته نشود، این قاره به قحطی شدیدی مواجه خواهد شد. سال در جریان بیانیه‌اش گفت که این قحطی امکان دارد باعث "بی‌ثباتی قاره آفریقا" شود. او با اشاره به ملاقت هفته گذشته‌اش همراه پوتین، رئیس جمهور روسیه در مسکو گفت که از پوتین خواستار کمک کود کیمیاوی/شیمیایی و تخم زراعتی شده‌است. این بیانیه‌ها اظهارات چندین سیاستمدار غربی را در پی داشت که بحران غذا در قاره آفریقا را به جنگ اوکراین ارتباط می‌دادند، به‌طور برجسته می‌توان سخنان مدیر کل صندوق بین‌المللی پول را چنین خلاصه کرد که «جنگ در اروپا، یعنی اوکراین، منجر به گرسنگی در آفریقا می‌شود.» و این بیانیه رئیس جمهور فرانسه: «به‌خاطر جنگ روسیه علیه اوکراین انتظار قحطی را در آفریقا داریم.» در کل این بیانیه‌ها غیر از ابزار شایعه‌پراگنی دو جانبه بین روسیه و غرب چیزی دیگر نبودند. روسیه با اظهارات ترساننده غرب با اتهام مستقیم برخورد کرد؛ یعنی تحریم‌های غرب با بستن بازار فروشات کود کیمیاوی/شیمیایی و تخم زراعتی بحران غذا را بدتر کرده‌است.

در حالی که سیاستمداران یکدیگر را به بهره‌کشی از مشقت انسان‌ها به حیث حربه سیاسی متهم می‌کنند، تصویر بدن‌های لاغر آفریقایی‌ها و مادران اندوهگین با صحنه‌هایی از اطفال سوء تغذیه آفریقای ساحلی و یا آفریقای شرقی سرخط خبرها شده‌است، گویا که چند دهه می‌شود این تصویر تغییر نکرده و زمان در همان مقطع اندوهناک توقف کرده‌است. چهره‌ها با هم مشابهت دارد و جهان در قبال یک قحطی متصور و کمپ‌هایی که ساکنانش با دفن اطفال و سال‌مندان‌شان در مسیر راه، بدان‌جا رسیده‌اند همچون بُت نظار مگر است. این همه تحت پوشش و چارچوب رسانه‌ها با یک روش و محتوای خاص سیاسی‌سازی می‌شود و هیچ ارتباطی با انسانیت ندارد. علی‌الرغم شدت موضوع و اظهارات طنین‌انداز، برنامه اضطراری سازمان ملل برای کشورهای متضرر دارای کسر بودجه گسترده‌ای می‌باشد. در اعلامیه‌های مشترک آژانس‌های سازمان ملل (سازمان جهانی غذا، سازمان غذا و زراعت/کشاورزی و یونیسف) آمده‌است که: «فقط ۱۸ درصد از پلان سازمان ملل برای رسیدگی به بحران بشری در سومالیای برای ۲۰۲۲ بودجه دریافت کرده‌است.»

دور از طغیان‌های سیاسی، اکسفام و سازمان نجات اطفال اوضاع را در آفریقای شرقی به اندازه‌ای فاجعه‌بار توصیف کرده‌است که در هر ۴۸ ثانیه یک فرد در اثر گرسنگی هلاک می‌شود و قحطی ناکامی جهان را در دفع فاجعه‌های اجتناب‌پذیر برجسته می‌کند.

دوباره شاهد یک واقعیت دردناک دیگر هستیم که مردم آفریقای حاصل‌خیز، غنی از منابع طبیعی و تنوع اقلیمی، قادر به تأمین معیشت روزانه‌شان نیستند و موضوعات حیاتی‌شان در چانه‌زنی‌های سیاسی ارزان معامله می‌شود و آن‌ها قیمت جنگ سرمایه‌داری را می‌پردازند که اصلاً در آن دست ندارند.

موضوع امنیت غذایی در آفریقا و هر جای دیگر از امنیت و مصونیت مردم مجزا نیست و نمی‌شود آن را به دیگر کشورها واگذار کرد که گاهی تهدیدش کنند و گاهی برایش چانه بزنند، و نه هم باید به دست نهادهای بین‌المللی واگذار شود که جزئی از مشکل اند چون آن‌ها سیاستی را تعقیب کرده‌اند که اقتصاد کشورها را به تباهی کشیده و آهسته آهسته آن‌ها را فرمان‌بردار و وابسته به دیگران کرده‌است. این‌ها سیاست‌هایی است که مردم را به عوض و احیا و حاصل‌خیزسازی زمین‌شان و زراعت/کشت مستقیم و تصادفی جهت کسب بازده سریع حاصلات، به مصرف تشویق می‌کنند؛ بناءً نیروی خاک را بدون هیچ حاصلی از دست داده‌اند. علت این فاجعه، قیمت بلند گندم روسیه و اوکراین نیست، بلکه علت‌اش سیاست‌های است که از زمین‌ها و محصولات آفریقا چشمپوشی و تغذیه مردم‌اش را به مناطق خارجی وابسته کرده‌است؛ بعضی محصولات خاص را تولید و گندم وارداتی را بر مردم تحمیل می‌کند، حال آن‌که هیچ توجهی به زراعت داخلی این قاره ندارند.

اکنون چندین دهه است که این قاره از فقر فکری و اراده سیاسی رنج می‌برد. زمین‌هایشان به‌طور ظالمانه مورد سوء استفاده قرار می‌گیرد و مردم‌شان به‌صورتی فجیع گرسنگی می‌کشند. افریقا از این معضل راه بیرون رفتی ندارد، غیر از این که به غرب و نهادهایش که زمین‌هایشان را بی‌نیروی کرده و آفت‌های سه‌گانه فقر، جهالت و امراض را در آن نهادینه کرده‌اند پشت کند. راه بیرون رفتی ندارد غیر از این‌که مردم زمین‌های حاصل‌خیزشان را بکارند و شخصاً از آن استفاده‌کنند، و به راه حل‌های وارداتی کلیشه‌ای که سرزمین و مردم‌شان را به فقر و فاقه کشیده‌است، دست رد بزنند. اما این امکان پذیر نیست مگر آن‌که به بحران دولت‌داری رسیدگی شود و به انسان مفهوم شود که او خلیفه الله سبحانه و تعالی بر روی زمین است.

﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ (نمل: ۶۲)

ترجمه: یا کسی که دعای مضطر را اجابت می‌کند و گرفتاری را برطرف می‌سازد، و شما را خلفای زمین قرار می‌دهد؛ آیا معبودی با الله است؟! کمتر متذکر می‌شوید!

بخش زنان دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب‌التحریر

۱۷ ذوالقعدة ۱۴۴۳ هـ.ق.

پنج‌شنبه، ۱۶ جون/ژوئیه ۲۰۲۲ م.

شماره صدور: AH/۱۴۴۳/۰۳۷

مترجم: دانیال نور